

Títol de la tesi doctoral:

Modernització i pervivència de la vila rural com a subjecte històric durant el segle XX:

Les festes de Sant Antoni i el cant de l'argument a la vila d'Artà a Mallorca.

**Universitat de Barcelona.
Facultat de geografia i història.
Departament d'Història Contemporània.
Món Contemporani: Bienni 2000-2002**

Doctorand: Antoni Vives Riera.

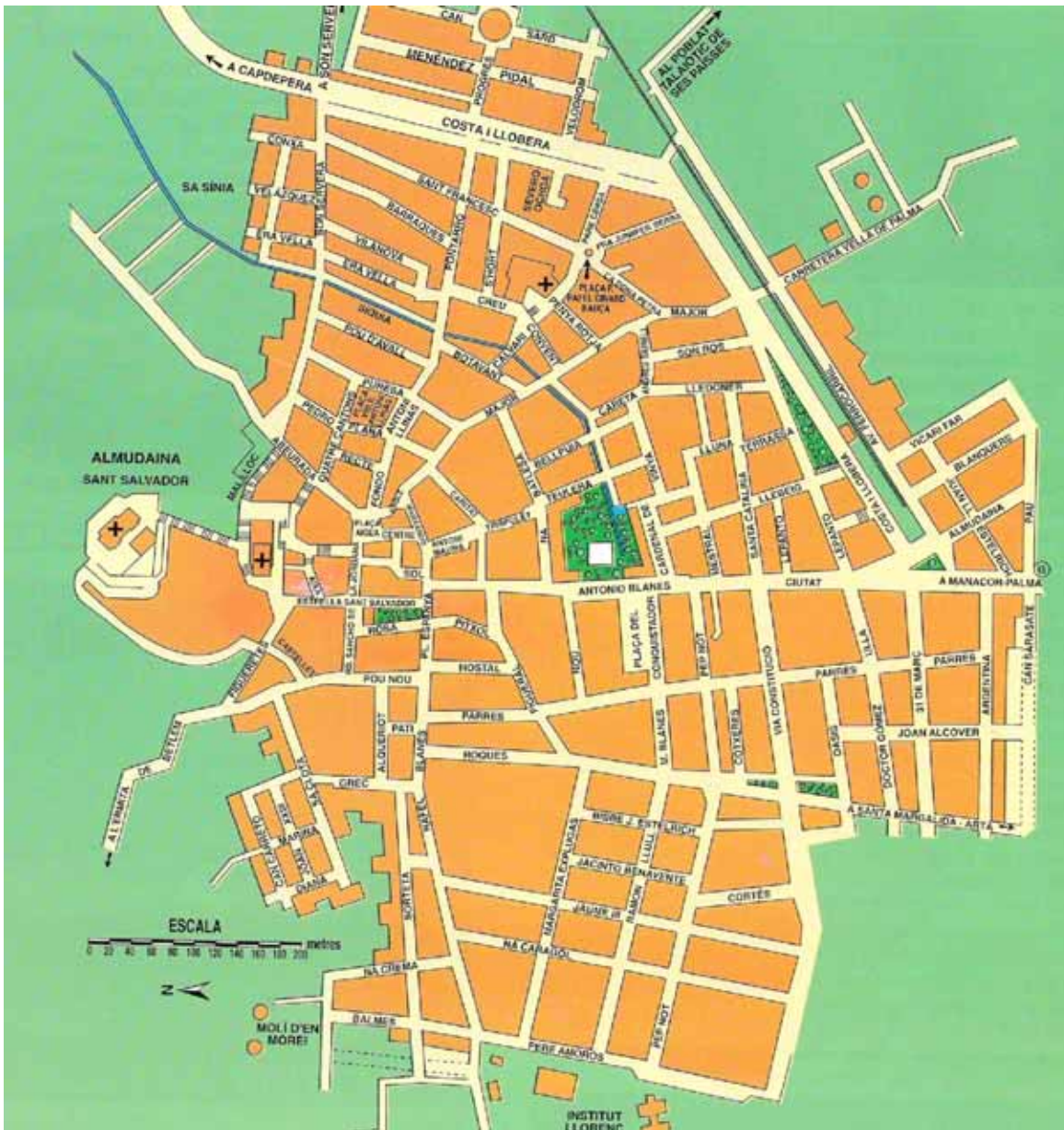
Directors: Mary J. Nash Bladwin
Andreu Mayayo Artal

APÈNDIX

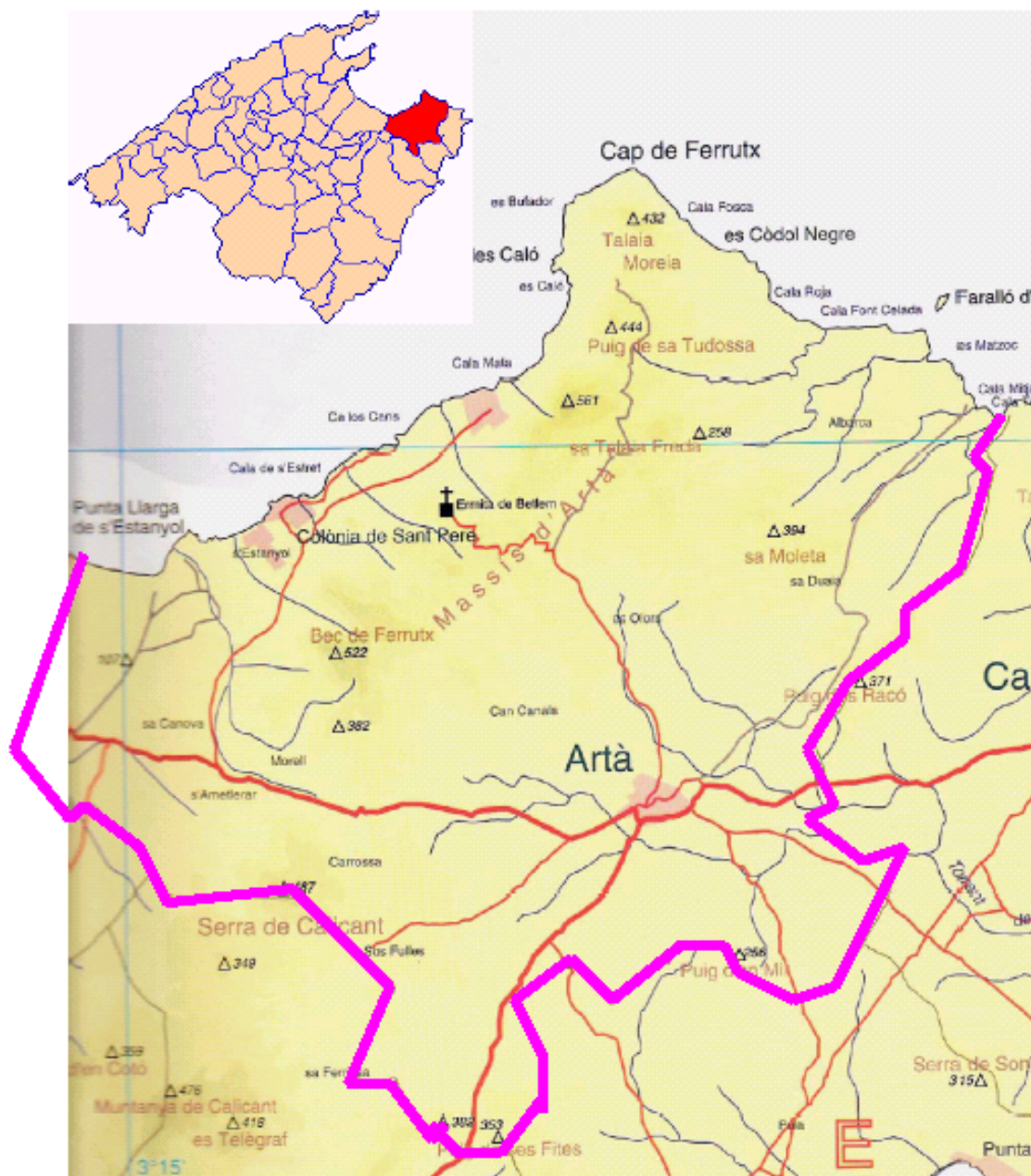
Petita introducció gràfica a la vila d'Artà:

Vista panoràmica de la vila d'Artà.

Plànol del casc urbà de la vila d'Artà.

Mapa del municipi d'Artà i la seva situació a l'Illa de Mallorca..

Descripció crítica de les fonts:

a) Testimonis utilitzats:¹

Antoni Maria Alcover: Nasqué l'any 1862 a les cases de Santa Cirga –Manacor— en el sí d'una família pagesa d'amos de possessió. Estudià al seminari i fou ordenat prevere l'any 1885. La seva figura històrica té varies vessants. Com a polític, procedia de família carlista i en la seva època d'estudiant fou un destacat polemista periodístic seguidor de les tesis integristes de Fèlix Salvà i Sardany. Com a clergue, fou nomenat canonge de La Seu l'any 1905, càrrec des del qual es va convertir el principal ideòleg del moviment de recristianització i mallorquinització de l'església durant el bisbat de Pere Joan Campins fins a 1915. Ens ha estat útil per a la nostra investigació la seva activitat com a folklorista i com a filòleg. Com a folklorista va recopilar un vast conjunt rondallístic que s'ha anat publicant al llarg del segle XX en 24 toms. Aquest recull contempla varies històries atribuïdes al glosador en Tià de Sa Real, que ens han estat molt útils per tipificar la representació ideal del bon glosador que circulava a la Part Forana de Mallorca a principis de segle XX. Com a folklorista també va fer alguns reculls de composicions de glosadors especialment prestigiosos de la seva època. Aquesta documentació també ha estat utilitzada en la nostra investigació. Per altra banda, com a filòleg, l'any 1906 fou el convocant i principal organitzador del Primer Congrés de la Llengua Catalana, i l'any 1911 va ser elegit president de la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, càrrec que va deixar l'any 1918 per discrepàncies amb Pompeu Fabra. Des de 1901 recopilava el lèxic de la llengua catalana en totes les seves variants dialectals, la qual cosa a desembocar amb la publicació al llarg del segle XX del *Diccionari Català Valencià Balear*. El caràcter extens i especialment exhaustiu d'aquesta obra respecte a termes que tenien a veure amb la vida pagesa de principis de segle XX ens ha estat de gran ajut en la nostra investigació..

J. Alzamora: Veïnat d'Artà que va escriure els seus records sobre Joan Sansó Janeca en motiu de l'homenatge a aquest glosador artanenc celebrat l'any 2000.

Joan Amades: Folklorista de formació autodidacta que des de 1915 va començar una intensa feina de recopilació arreu de l'àmbit territorial de la llengua catalana. El seu treball més famós és el *Costumari Català* publicat entre 1950 i 1956. Aquesta obra presenta algunes ressenyes sobre les festes de Sant Antoni a Artà, sobre la tradició del cant dels arguments i sobre l'art dels glosadors a Mallorca i Menorca. Tot plegat ens ha estat útil per a la nostra investigació.

Cristòfol Carrió: Periodista ocasional i autodidacta especialment interessat en temes de cultura popular. Va escriure sobretot a *Bellpuig*.

Andreu Caselles: Religiós artanenc nascut l'any 1895. Fou ordenat prevere l'any 1919 i va romandre com a vicari d'Artà fins l'any 1930, any en el qual fou destinat a la parròquia de Santa Eulàlia a Palma. És prodigà en l'exercici del predicament i fou un orador popular a vegades polèmic. Se situava políticament d'una manera especialment radical en un socialisme cristià inspirat en la *Rerum Novarum* de Lleó XIII. Aquesta postura inequívoca el situà en una posició un poc ambigua. Fou acusat tant de comunista com de feixista. Tanmateix la seva postura ha estat percebuda pels demés sempre en defensa dels més pobres i desvalguts. Serafi Guiscafrè ens parla de *Don Andreu Caselles, el capellà "Garameu" que pugna des de la seva escassa potència per la millora social, tant així, que els seus sermons pareixien, a vegades,*

¹ Es tracta d'aquell conjunt de persones que han escrit sobre la festa de Sant Antoni i la tradició dels arguments, el testimoni de les quals ha estat utilitzat com a font per a la nostra investigació.

*mitings sindicalistes i qualque tassó d'oli de recí li va costar quan volien callar-lo del damunt de la trona de l'Església de Sant Eulàlia.*² A Palma, va ser director dels setmanaris *Es borino ros* (1936-37) i *El amigo del pueblo* (1944-60). Durant els anys seixanta i setanta va escriure diversos relats de memòries i anècdotes de transmissió oral sobre la vila d'Artà a *Bellpuig* sota el pseudònim En Pep de Sa Clota. Es tracta de relats de to familiar amb un cert contingut social que ens han estat de molt ajut en la nostra investigació.

Miquel Cursach i Pere Pep Gil: Es tracta dels actuals obrers de l'obreria de Sant Antoni a Artà. Miquel Cursach és membre de la família que des de la segona meitat del segle XIX ha tingut una presència ininterrompuda a aquesta institució. Han publicat uns quants escrits com a coneixedors del funcionament de la obreria.

Maria Esteva de Vicenç: Va compondre dos arguments l'any 1947 i l'any 1948. Membre d'una de les famílies indíanes més riques i destacades de la vila d'Artà. Sabem que va ser mestra d'escola i membre destacada de l'associació femenina de caire religiós Obreres de Sant Josep. Així mateix, va ser coneguda sobretot en la seva vessant de comediògrafa que va explotar sobretot durant els anys trenta quan va estrenar diverses sarsueles, peces líriques i comèdies. Els seus arguments foren durament criticats per la resta dels argumentaires ja que no s'avenien als canons d'aquesta tradició, tant en els aspectes formals com en els temes que tractaven.

Francesc Femenies 'Gurries': Va ser l'autor d'un gran nombre d'arguments. El primer el va compondre a mitges amb Joan López Llull l'any 1927 i no va poder ser fet públic per mor que fou censurat per les autoritats militars. Va reprendre la seva activitat com a argumentaire l'any 1948. L'any següent va compondre un argument especialment crític i pujat de to, per la qual cosa sembla que fou represaliat per part de les autoritats locals. No obstant això, l'any 1952 va tornar a aparèixer a les festes amb un nou argument i la seva activitat com a argumentaire no se va aturar fins pràcticament a la seva mort l'any 1975. Des de 1967 fins a aquesta darrera data va esdevenir l'únic glosador que feia arguments a la vila. De formació autodidacta, mai va rebre educació reglada a l'escola i des de petit va fer feina al camp com a jornalier i missatge a les diferents possessions de la vila. Va ser militant socialista i col·laborador de la revista satírica d'esquerres *Foch y Fum*, fins l'adveniment de la guerra civil de l'any 1936, en el marc de la qual fou empresonat. Apart de la seva vessant com a glosador, va ser conegut a Artà també com a comediògraf ja que des de 1930 va estrenar algunes obres de teatre popular escrites per ell mateix. Endemés dels seus arguments, ens han estat molt útils en la nostra investigació les entrevistes que a l'any 1972 va concedir a la revista local *Bellpuig* i al diari *Baleares*.

Joan Ferrer 'Vermei': Glosador Artanenc. Va fer varis arguments a principis de segle XX i un de darrer l'any 1947. Nascut l'any 1870 sabem que va treballar tota la vida al camp com a assalariat. Fou el guanyador del concurs d'arguments organitzat pel Cercle Catòlic d'Obrers l'any 1913.

Andreu Ferrer: Nascut a Artà l'any 1887, va ser professor nacional des de 1906. Va exercir com a tal a Sant Cristòfol –Menorca– (1906-1915), a Artà (1915-1925) i a Palma (des de 1925). També va ser músic i folklorista. Durant la seva estança a Artà va fundar la impremta Minerva, on imprimí les revistes *Llevant* i *Tresor dels Avis* que fundà l'any 1916 i 1922 respectivament, i que dirigí fins a 1925. Va publicar un article de descripció de les festes de Sant Antoni a Artà a cada una de les dues revistes. D'ideologia clarament catòlica-conservadora i regionalista durant la seva estada a Artà, les seves conviccions polítiques derivaren cap a l'integrisme antirepublicà quan es va traslladar a Palma, on fou redactor en cap d'*El Luchador*.

Sebastià Gelabert (En Tià de Sa Real): Glosador nascut a la possessió d'Es Cabanells, al terme municipal de Manacor, l'any 1715. Ha estat recordat com el millor glosador

² GUISCAFRÈ, S. 2003. *Op. cit.* p. 217.

de tots els temps. El mite d'en Tià de Sa Real va ser fixat a través de la recopilació de vàries rondalles i contarelles a principis del segle XX per Antoni Maria Alcover. A través de fonts històriques només tenim notícies de la seva defunció l'any 1768 i de dues compareixences que va haver de fer al llarg de la seva vida davant el Tribunal de la Santa Inquisició. La seva composició narrativa *Descripció de la temporada de l'any 1744 i sigüents fins a 1750* ens ha estat de gran ajuda per a la nostra investigació, ja que a mitjan segle XIX va esdevenir el principal model a imitar pels glosadors artanencs que composaven arguments.

Gregori Gil: Es tracta d'una veïnat d'Artà conegut per ser especialment trullós per a les festes de Sant Antoni i els Darrers Dies. L'any 1991 va ser entrevistat per la revista *Bellpuig* sobre com era la festa de Sant Antoni a Artà l'any 1934.

Antoni Gili: Mossèn artanenc que s'ha destacat pels seus estudis d'història local i folklore. De fet, ha prosseguit la tasca començada per Mossèn Llorenç Lliteres de fer la història d'Artà al complet. Seguint aquest propòsit ha publicat una història de la vila als segles XV i XVI, i una altra al segle XVII. Per altra part, també ha prosseguit la feina de recopilació de cançons populars duta a terme per Rafel Ginard publicant l'any 1995 la pròpia *Aportació al cançoner popular de Mallorca*. Va romandre a Artà com a vicari de la parròquia entre 1966 i 1985. En aquesta etapa va desenvolupar una intensa activitat cultural en el marc del Club Llevant, la Obreria de Sant Antoni, Bellpuig i el Museu Regional d'Artà, del qual en fou el president entre 1979 i 1988. L'any 1997 va publicar l'obra més extensa i completa que s'ha fet sobre les festes de Sant Antoni a Artà *Sant Antoni Abat, festa popular d'Artà*. Tot plegat ens ha estat de gran ajut en la nostra investigació.

Antoni Ginard 'Butler': Glosador artanenc. Autor de varis arguments entre 1949 i 1962, ha esdevingut l'únic argumentaire des de 1982 fins a la seva mort l'any 2005. Era fill de l'amo en Joan 'Butler' un dels glosadors amb més prestigi de la vila. Apart dels seus arguments, ens ha estat de gran utilitat en la nostra investigació una entrevista que va concedir a la revista *Bellpuig* l'any 1962.

Rafel Ginard: Religiós de l'ordre franciscana, tot i haver nascut a Sant Joan l'any 1899, va ser destinat al convent de Sant Antoni de Pàdua a Artà l'any 1927. Destacà sobretot com a folklorista. Com que tengué anomenada com a predicador, es va encarregar de quaresmes, novenes i homilies dominicals als pobles arreu de Mallorca. Gràcies a això va tenir la oportunitat de recopilar entre 1912 i 1945 refranys, mots arcaics i cançons per tota la geografia illenca. La seva feina com a folklorista va culminar amb la publicació del *Cançoner popular de Mallorca* entre 1966 i 1971. Va col·laborar assíduament tant amb la revista *Llevant* com amb *Bellpuig*. Els diferents articles a *Llevant* foren recollits i publicats en format de llibre l'any 1929 amb el títol *Croquis artanencs*. Es tracta d'un recull d'escrits de prosa lírica a mig camí entre les memòries, l'evocació paisatgística, la narrativa i fins i tot l'assaig científic. Més tard va reprendre la seva col·lecció de *croquis artanencs* publicant a *Bellpuig* nous relats sobre la realitat artanenca entre 1960 i 1967. Les dues etapes dels croquis es varen publicar conjuntament l'any 1996. És en el marc d'aquesta col·lecció que Ginard va publicar les seves descripcions i narracions sobre les festes de Sant Antoni a Artà. Tenia l'estil marcadament romàntic propi de l'Escola Mallorquina en el qual s'idealitza un món rural assimilat al passat i a la tradició. Terra, religió i poble eren els eixos del seu discurs. Tanmateix, els croquis de la segona etapa eren moltes vegades més crus i no idealitzaven el passat de la vila de la mateixa manera que ho feien els de la primera (Guiscafrè, 1996: 16). Apart dels *Croquis*, també ens ha estat de gran utilitat en la nostra investigació el ja esmentat *Cançoner popular de Mallorca*. Es tracta d'una obra magna de 4 toms que ha estat considerada amb posterioritat com una de les principals obres portadores de les essències mallorquines. Tot i ser un clergue el compilador, el recull contempla una gamma molt variada de temes. Tanmateix el sexe i la polèmica política han estat elements

vedats en aquest cançoner. Igualment ens hem servit del llibre titulat de la mateixa manera que el *Cançoner* publicat l'any 1960, en el qual Ginard explica la metodologia del seu recull de cançons i ens dona abundant informació sobre els glosadors i el seu art.

Serafi Guiscafrè: Ha destacat sobretot com a actor, autor, director i empresari teatral. Entre 1936 i 1939 actuà amb l'Agrupació Artística Artanenca. Realitzà estudis de teatre a Madrid i, l'any 1949 obtingué el carnet de professional. La seva activitat política local s'ha centrat en la publicació de nombrosos escrits com a "Sa Comare Beneta" als anys setanta i com a director de la revista *Artà* a partir de 1983. A les *Escenes artanenques*, aquest autor ens ofereix un recull de narracions curtes a mig camí entre les memòries, l'anècdota graciosa i la prosa de transmissió oral. Tot i els paral·lelismes que es poden establir amb els *Croquis* de Rafel Ginard, les *Escenes* de Guiscafrè en volen ser una alternativa a la visió romàntica que els escrits de Ginard desprenen, com, de fet, s'insinua en el text: *La Mallorca idíl·lica i fobiolera sols ha existit dins els cervells dels intel·lectuals i oligofrènics, la Mallorca d'un temps no tenia diners ni per curar-se les malalties*.³ Aquest autor tracta àmpliament en el seu llibre episodis com la Guerra Civil i no amaga les seves simpaties republicano-socialistes.

Jaume Guiscafrè Llull: Va ser cantador de diversos arguments als anys cinquanta. Va ser entrevistat pel seu nebot Jaume Guiscafrè Danús en el marc de la seva recerca sobre la tradició dels arguments.

Lluís Salvador d'Habsburg-Lorena: Aristòcrata Europeu nascut a Florència l'any 1847, membre de la casa imperial austríaca, fill de Leopold II de Toscana i Maria Antònia de Nàpols-Sicília. Fou nomenat governador de Bohèmia l'any 1870. El seu primer viatge a Mallorca data de l'any 1867 i més tard hi establí diverses residències de la seva propietat. En les seves estades a les Illes Balears va escriure una obra magna de caràcter descriptiu sobre l'arxipèlag —*Die Balearen*— publicada en varis volums entre 1869 i 1891. Aquesta obra ens ha estat d'utilitat en la nostra investigació com a exemple de representació idil·litzant de l'Illa i els seus habitants en termes de rusticitat i mediterranisme.

Gabriel Janer Manila: Escriptor i pedagog mallorquí interessat en la poesia de tradició oral a l'Illa. Ens ha estat especialment útil per a la nostra investigació el seu recull de cançons de caràcter eròtic i en molts de casos explícitament sexuals que es va fer públic com a *Sexe i cultura a Mallorca: el cançoner*. Aquesta recopilació va ser duta a terme entre 1962 i 1977 i no es va publicar fins a 1980. La intenció del recull era compensar les mancances dels cançoners anteriors —sobretot el de Rafel Ginard— els quals de manera premeditada varen ignorar les cançons de contingut sexual.

Antoni Lladrés 'Capaller': Glosador artanenc que va compondre varis arguments durant la segona meitat del segle XIX. Només s'ha conservat l'argument de 1856.

Gabriel Llompарт: Prevere historiador i folklorista que ha tractat les festes de Sant Antoni arreu de Mallorca en els seus estudis. Les seves descripcions de les festes a viles com Lluçmajor i altres ens ha estat d'utilitat en la nostra investigació.

Joan López Llull: Impremter artanenc. Va començar la seva activitat professional com a encarregat de la impremta Minerva d'Andreu Ferrer. Fou impressor i col·laborador habitual de la revista *Llevant* de línia ideològica catòlica, conservadora i regionalista. Així mateix, fou militant socialista a principis dels anys trenta. L'any 1931 se'n anà a viure a Palma on muntà la seva pròpia impremta. Tot i que no era conegut a Artà com a glosador, va compondre tres arguments als anys vint, un dels quals fou prohibit per les autoritats militars locals.

³ GUISCAFRÈ, S. 2003. *Op. cit.* p. 66-67

- Antoni Massanet ‘Barrió’:** Glosador artenec. Va ser l'autor de varis arguments entre l'any 1948 i l'any 1961. Sabem que treballava al camp com a jornaler, i qualque any com a missatge, concretament com a pastor.
- Sebatia Matamales:** Obrer de Sant Antoni a finals dels anys seixanta i principi dels setanta. Va ser entrevistat per *Baleares* l'any 1970.
- Bernat Pons ‘Llubí’:** Glosador artanenc. Fou l'autor de varis arguments durant la segona meitat del segle XIX. Es presenta als seus glosats com a un jornaler de condició social humil.
- Llorenç Riber:** Prevere, escriptor i traductor de procedència pagesa i condició humil. Fou alumne de Mossèn Antoni Maria Alcover al seminari de Palma. D'ideari clarament regionalista, fou un dels fundadors de la revista *Mitjorn* l'any 1906, al voltant de la qual es va aglutinar un grup de literats que s'ha conegut com l'“Escola Mallorquina”. L'any 1935 va publicar *Minyonia d'un infant orat*, considerada una obra clau del noucentisme mallorquí. Aquesta narració poètica ens ha estat d'utilitat a l'hora d'analitzar la representació idil·litzada de la Mallorca rural per part dels membres de l'“Escola Mallorquina”.
- Mateu Riera ‘Molinet’:** Glosador artanenc. Va ser el guanyador del concurs d'arguments realitzat l'any 1922 amb motiu de la inauguració de la línia de ferrocarril Manacor-Artà l'any anterior. Pel fet que no va tornar fer mai més cap altre argument, sospitam que era un glosador professional o semiprofessional més interessat en la recompensa econòmica que no en la representativitat de les seves cançons.
- George Sand:** Pseudònim amb el qual firmava les seves obres l'escriptora parisenca Armandine Aurore Lucie Dupin. L'any 1838 va viatjar juntament amb el compositor Fryderyk Chopin a Mallorca on s'hi estaren durant uns mesos. Arrel d'aquesta estada, va escriure *Un hiver à Majorque*, llibre de memòries que ens ha estat de gran utilitat per exposar la representació alteritzant i estereotipada en clau miserabilista del camp mallorquí i els seus habitants.
- Joan Sansó ‘Janeca’:** Glosador artanenc, molt conegut a la vila per la seva activitat semiprofessional en la improvisació de versos. La remuneració dels seus serveis com a glosador li servia per complementar els seus ingressos com a venedor ambulat. Tot ens indica que la iniciativa de compondre un argument l'any 1922 responia a la recerca de la recompensa econòmica que es prometia arrel de l'organització del concurs d'arguments per les festes de Sant Antoni d'aquell mateix any. Mai més va compondre cap altra argument.
- Joan Sard Cursach:** Va ser obrer major de l'obreria de Sant Antoni a Artà durant els anys quaranta i cinquanta. Entre l'any 1978 i l'any 1984 va escriure una sèrie d'articles per als programes oficials de la festa en els quals explica els seus records de la seva època com a obrer. Ens dona una visió de la festa molt més banal i poc intel·lectualitzada de molts dels altres testimonis que ens han arribat. En els seus escrits moltes vegades s'hi destaquen els aspectes econòmics de la festa que ell mateix com a obrer coneixia de primera mà.
- J. Servera:** Prevere i folklorista natural de Son Servera i col·laborador habitual de la revista *Tresor dels avis*. Els seus articles a aquesta publicació ens donen notícia de l'existència de la tradició del cant de l'argument a les festes de Sant Antoni a la vila de Son Servera.
- Antoni Sureda ‘Xoriguer’:** Glosador artanenc. Va ser l'autor de nombrosos arguments entre 1920 i 1936. Sabem que va treballar tota la seva vida al camp com a assalariat a diferents possessions, ja fos a jornal o com a missatge.
- Josep Sureda Blanes:** Membre d'una de les famílies més riques de la burgesia indiana artanenca. Va sortir a estudiar farmàcia Barcelona l'any 1906 i no tornà a viure a Mallorca fins l'any 1921, després d'haver estat a Madrid, on es doctorà en química, i també a Múnic i a Zúric. Tot i la seva intensa activitat com a director de laboratori d'adobs químics i historiador de la ciència, ens interessa especialment la seva

activitat com a literat. Fou el traductor del *Die Baleraren* de l'Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria, el qual sortí publicat en castellà entre 1954 i 1965. Es tracta, juntament amb Rafel Ginard, del principal representant de l' "Escola Mallorquina" a Artà. La seva obra de prosa poètica i descripció paisatgística –*El paisatge d'Artà*— publicada l'any 1932, ens ha estat de gran ajut en la nostra investigació, sobretot a l'hora d'analitzar la representació idealitzada del món rural artanenc per part de les elits econòmiques i culturals de la vila.

Jaume Terrassa 'd'Es Pont': Glosador Artanenc. Va compondre varis arguments entre 1948 i 1960. Per l'adreça de la seva casa particular sabem que era de condició humil.

Llorenç Terrassa 'de Son Boiet': Glosador artanenc. Va compondre tres arguments entre 1979 i 1981. Tot i que els seus glosats no escauen en l'àmbit cronològic de la nostra investigació, una entrevista que va concedir a la revista *Bellpuig* l'any 1981 ens ha estat d'utilitat a l'hora de conèixer millor les regles i convencionalismes de la poesia de tradició oral a Mallorca i dels arguments en particular.

b) Publicacions periòdiques consultades:

El Amigo del Pueblo: Publicació editada a Palma des de 1944 per part d'Andreu Caselles. Es presentava amb l'eslògan *religió y patria* i amb el subtítol *quinzenario apologético-popular*. Als anys cinquanta augmenta en extensió, passa a ser de periodicitat setmanal i canvia el subtítol pel de *semanario popular*. Estava escrit completament en castellà y es considerava tant anticapitalista com anticomunista. Basava la seva filosofia en les encíclics *Rerum Novarum* de Lleó XIII i *Quadragesimo Anno* de Pius XI. Va ser crítica amb la política del moment i polemitzà amb les autoritats eclesiàstiques. Caselles en va ser l'editor, propietari, impressor i fins i tot el repartidor.

La Aurora: Publicació setmanal editada a Manacor i més tard a Palma d'ideologia conservadora i temàtica local. El primer número sortí l'any 1906 i el darrer l'any 1916. Des de 1910 en fou l'editor Antoni Maria Alcover.

Baleares: Diari que aparegué per primera vegada el 13 de juliol de 1939 i que sorgí de la fusió dels rotatoris *Falange* –diari provincial de Falange Española y Tradicionalista— i *El Día* que era propietat del financer Joan March. Va ser la veu oficial del règim franquista i tingué una gran importància i incidència fins al final de la dictadura (Serra, 2001: 211) Per mor del seu caràcter d'òrgan oficial del *Movimiento*, s'ha atribuït el seu espectacular creixement al suport de l'estat quan el paper escassejava. Malgrat la seva vinculació amb el règim franquista, durant els anys cinquanta i seixanta fou una tribuna molt activa de la dinàmica cultural a Mallorca, principalment de renovació literària.

Bellpuig: Publicació editada a Artà des de 1960 dependent de la parròquia local. El seu fundador va ser Mateu Galmés, el qual va ser rector d'Artà durant els anys seixanta. Feia tant les funcions d'informatiu local com de full parroquial, L'any 1976 va passar a ser una revista independent de la parròquia. Va servir com a òrgan d'expressió de la societat civil artanenca a partir de la dècada dels setanta. Hi escrivien el Grup Falcons, la Comare Pereta i el Club Llevant.

Correo de Mallorca: Diari editat a Palma entre 1910 i 1953 amb el subtítol *periódico católico*. Estava lligat al bisbat de Mallorca i molts dels seus editors i col·laboradors eren preveres. D'ideologia conservadora, gran part dels seus continguts eren de caràcter religiós. Criticà durament el socialisme, el comunisme i la II República, per la qual cosa donà suport a la coalició de dretes i a Acció Popular Agrària (Serra, 2001: 210). Andreu Caselles en fou redactor.

Foch y Fum: Setmanari satíric de caràcter eminentment popular i d'esquerres que s'edità entre 1917 i 1936. Escrit tant en català com en castellà. Jordi Martí –Es Mascle Ros— en fou el seu director i principal redactor. De to clarament anticlerical i anticaciquil, encara que amb certes pinzellades misògines i antisemites, va ser la premsa més popular entre els estrats socials de condició humil i d'ideologia esquerrana. Es redactava en la seva major part com a text pensat per a la lectura col·lectiva en veu alta. D'aquesta manera també s'arribava a la població analfabeta. Tenia corresponsals a Artà i a aquesta vila la seva implantació va ser tan gran entre la minoria d'esquerres de la població, que els militants republicans i socialistes d'allà eren coneguts popularment com a “foquifumistes”.

Llevant: Publicació periòdica editada a Artà entre 1917 i 1931. Se titulava *defensor dels interessos morals i materials d'Artà i sa comarca* i aparegué amb el lema *per Déu i per Mallorca*. Va aparèixer al voltant de la impremta Minerva creada per Andreu Ferrer i es va publicar fins a 1931. Escrita íntegrament en català, clergues, professors laics i membres de les famílies més riques de la vila amb inquietuds intel·lectuals es troben entre els seus col·laboradors. El seu discurs és de caràcter regionalista, catòlic i conservador. Així mateix, presenta aspectes marcadament regeneracionistes, ja en la revista s'expressa un opinió favorable a la modernització tècnica del camp, al sindicalisme catòlic i sorprenentment contrària als partits de torn de la Restauració i a la corrupció dels processos electorals. Tanmateix mai expressa explícitament cap forma d'oposició a la figura de Don Pedro Morell, qui va controlar la vida política de la vila durant tot el període que va sortir la revista. Tenia un caràcter lleugerament elitista i es va fer ressò del folklore de la localitat.

El Luchador: Setmanari fundat a Palma l'any 1932. Estava vinculat l'ordre dels jesuïtes (GEM, 1988: 8-139). De caràcter catòlic-integrista, s'oposà a la II república i criticà durament el socialisme, el comunisme i la maçoneria. Per mor del seu antirepublicanisme fou objecte de suspensió governativa el més d'agost de 1932. Va tenir gran transcendència als anys trenta (Serra, 2001: 211). Andreu Ferrer en fou redactor en cap. Inicialment publicà varis articles en català, però des de 1936 s'edità íntegrament en castellà. Deixà de publicar-se l'any 1953.

Mallorca Dominical: Setmanari editat a Palma entre febrer de 1897 i desembre de 1901. de caràcter catòlic i regionalista conservador, oferia notícies locals, comentaris de textos evangèlics i col·laboracions literàries. En varen ser col·laboradors destacats membres de l'escola mallorquina com Antoni Maria Alcover o Miquel Costa i Llobera. Publicat íntegrament en català.

Tresor dels avis: Revista fundada a Artà, el gener de 1922, per Andreu Ferrer. Se titulava *Revista d'etnologia, mitologia i folklore de Catalunya i les Illes Balears*. Tenia com a objectiu preservar de l'oblit tot el cabal etnogràfic i folklòric de les Illes. Per un costat, contenia estudis crítics sobre temes diversos, com la poesia popular, la mitologia, els costums i les devocions populars. Per altra banda, incloïa material folklòric de primera mà, com llegendes, rondalles, romanços, gloses, refranys, jocs infantils, endevinalles i remeis casolans per curar mals. Una vegada es va crear la *Associació d'Amics de la Tradició Popular*, la revista es va convertir en el seu òrgan de comunicació. En aquesta revista Andreu Ferrer va publicar un extens article de caràcter descriptiu sobre les festes de Sant Antoni a Artà.

Última Hora: Apareix per primera vegada l'any 1893 i presentà varies innovacions en el context periodístic de Mallorca com el predomini de la línia informativa sobre la partidista, la incorporació de publicitat a les seves pàgines i la professionalització dels seus redactors (Marimon, 2000: 29) Això va provocar que a partir de l'any 1906 començàs a desaparèixer la premsa explícitament partidista. Es tracta per tant d'un dels primers diaris d'informació general a l'Illa. Tanmateix, va donar políticament suport al centre-dreta hegemònic en tot moment (Serra, 2001: 207-208). A principi de segle XX va combatre fermament els principis de la renaixença i el regionalisme

polític, i cap a finals dels anys seixanta va començar a abandonar el seu suport al règim franquista i es va accentuar la seva tendència liberal a favor de la democràcia política.

Glossari de termes específics:⁴

Acaptés: Acte realitzat pels diferents càrrecs de la obreria el dissabte de Sant Antoni al dematí per recaptar entre la població de la vila els doblers necessaris per finançar la festa i el culte al Sant. Amb anterioritat al segle XX, quan els acaptés es feien en espècie i els pagesos no acostumaven a tenir residència a la vila, els acaptés es feien des de mesos abans de la festa.

Acompanyada a completes: Acte en el qual els diferents càrrecs de l'obreria es dirigien de la cas des trull a l'església parroquial per assistir a completes el dissabte de Sant Antoni a l'horabaixa. Els obrers eren acompanyats per la colla de dimonis i la banda de música.

Acompanyada a beneïdes: Acte en el qual els diferents càrrecs de l'obreria i els cantadors de s'argument eren acompanyats el diumenge de Sant Antoni al dematí per la colla de dimonis i pels cavallers que havien participat a la *covalcada* des del Coll de n'Abrines a la plaça major a on s'havien de beneir les *bísties*. En aquest acte la colla de dimonis acostumava a fer una representació satiritzada de les temptacions del Sant.

Amo de possessió: Cap d'una possessió que s'encarregava de contractar missatges i jornalers i, conjuntament amb la seva esposa –madona— d'administrar tant el consum com producció de l'explotació agrària. Normalment estaven lligats amb els propietaris a partir de contractes d'arrendament de caràcter emfitèutic. Els amos pagaven un canon a la bacina del Sant per cap de bestiar beneït a l'acte de les beneïdes.

Argument: Teringa llarga de cançons composades per un mateix glosador en les quals es feia una crònica dels principals aconteixements de l'any. Era cantat públicament a la Plaça Major el diumenge de Sant Antoni en haver beneït les *bísties*.

Bacina: Recipient especial on es dipositaven les donacions en forma de doblers o exvots a l'obreria de Sant Antoni.

Baciner: Càrrec menor de l'obreria. Encarregat de passar la bacina durant els acaptés i les beneïdes. No la podia passar a dedins de l'església. Aquesta funció era reservada al capellà de l'obreria.

Ball de Sant Antoni: Ball que se celebrava la nit del dissabte al diumenge de la festa en el qual els homes de la vila se subhastaven les cançons que es tocaven per poder triar l'al·lota amb la qual es volia ballar. Es cantaven i sonaven cançons de ball de bot com *mateixes*, *copeos*, etc. Es realitzava a la casa des trull i l'obreria s'encarregava que hi hagués beguda de franc durant tota la nit. Es podia allargar fins a trenc d'alba.

Beneïdes: Acte final de la *covalcada* el diumenge de la festa al dematí en el qual les *bísties* de la vila eren beneïdes amb un salpasser pel capellà de l'obreria. L'objectiu era que l'aigua consagrada al Sant les protegís de desgràcies i malalties.

Bergant: Fill major de l'amo d'una possessió. Era l'hereu natural dels contractes d'arrendament amb els propietaris de les terres de la possessió. Acostumaven a

⁴ Aquí exposam un llistat de termes propis del llenguatge col·loquial utilitzat a Artà i a altres viles de la Part Forana de Mallorca, respecte a temes com les festes de Sant Antoni, la tradició del cant dels arguments, l'organització econòmica i laboral de les explotacions agrícoles, etc.

encapçalar l'estol de la possessió a la *covalcada* cavalcant la millor bístia de la possessió.

Bístia, bèstia o bisti: Nom amb el qual es designa qualsevol cap de bestiar equí, ja sigui cavall, euga, mul, mula, ase o somera. Eren les vertaderes protagonistes de la *covalcada* al Diumenge de Sant Antoni al dematí.

Boal o boval: Establia on se solien instal·lar les *bísties* per dormir i descansar. Se solia col·locar una estampa de Sant Antoni a un lloc preferent del *boal* perquè protegís a les *bísties* de malalties i altres desgràcies.

Bossot: Bossa grossa de pell que utilitzaven els dimonis per demanar almoines personals en haver fet qualque ball.

Calaix de Sant Antoni: Calaix que hi havia als peus de la imatge del sant a la seva capella a l'església parroquial en el qual la gent devota de Sant Antoni dipositava doblers durant tot l'any perquè el sant protegís el seu bestiar, sobretot els porcs.

Campanes de Sant Antoni: campanes amb l'emblema del Sant gravat que els càrrecs de l'obreria donaven a la gent a canvi de les seves aportacions a la bacina durant els acapates. S'atribuïa a les campanes unes virtuts de protecció dels animals, persones o cases. Actuaven com un amulet.

Cançons de Sant Antoni: Cançons amb tonada pròpia que solien fer al·lusió a la vida del Sant, als seus poder de protecció màgica o a la seva festa.

Cançons des jovent o de ses fadrines: cançons que se solien cantar conjuntament amb els arguments i que tractaven sobre els mals vicis i les modes que el jovent de la vila havia adquirit.

Cançons verdes: Cançons d'alt contingut eròtic que se solien cantar al voltant dels *foguerons* la nit del dissabte al diumenge de la festa.

Cantador/a: persona que tenia reconeguda socialment la virtut de cantar amb especial gràcia les cançons que es cantaven al ball de Sant Antoni. La seva activitat com a cantador o cantadora era remunerada en el ball.

Cantadors de s'argument: joves amb bona veu que el glosador que havia compostat l'argument triava perquè el cantassin públicament el diumenge de la festa. Solien ser quatre i durant la acompanyada a beneïdes anaven dins un carro triomfal.

Canya fel·la o canya fèl·lara: Canya de grans dimensions que duïen a les mans els dimonis, una cada un. Els servia per posar ordre qual la situació se desbaratava, per escampar els calius dels *foguerons* per enterra i per simular grans fal·lus en les persecucions a les fadrines de la vila.

Capella de Sant Antoni: capella de l'església parroquial dedicada al Sant, amb una estàtua que el representava i un calaix on es dipositaven les donacions la gent que n'era devota.

Capellà de s'obreria: càrrec de l'obreria en el qual el vicari perpetu delegava les seves funcions de control clerical de la institució. Tenia entre d'altres funcions les de passar la bacina a dedins de l'església i de beneir les *bísties* al final de la *covalcada*.

Carritxer: Missatge de grau més baix en la jerarquia laboral de la possessió. Aquest treballador estava llogat només per mitja temporada des del dia de Sant Miquel fins al més de març. La seva feina era anar a segar el carritx amb el qual s'alimentava el bestiar pels turons i les muntanyes de les possessions. Solia encapçalar l'estol de la possessió i anava vestit i guarnit de manera ridícula i extravagant. Era l'encarregat de dur des botelles de suc que amb les quals el senyor de la possessió havia obsequiat a l'estol.

Carro des cantadors: Carro triomfal en el qual els cantadors de l'argument eren acompanyats a beneïdes des del Coll de n'Abrines fins a la plaça major on davant l'Ajuntament havien de cantar *s'argument* públicament en haver beneït les *bísties*.

Carro de s'obreria: Carro en el qual es desplaçaven els diferents càrrecs de l'obreria tant a l'acompanyada a completes com a l'acompanyada a beneïdes.

- Casa des trull:** casa que l'obreria posava a la disposició de la població de la vila per e realitzar refrescs i balls. Normalment es feia un *fogueró* a davant. Solia ser la casa de l'obrer major. Si no era grossa abastament, podia ser la casa de qualcú altre.
- Casino:** Nom amb el qual popularment es feia referència als cafès i bars de les viles de la Part Forana de Mallorca a principis del segle XX.
- Ciutat:** Nom propi amb el qual al conjunt de Mallorca s'ha fet referència a la ciutat de Palma, com a únic lloc genuïnament urbà de l'Illa. És per això que sovint es qualificava la seva població, no tant com a palmesana, sinó com a ciutadana.
- Clavaris:** Nom que rebien els obrers de la obreria de Sant Antoni abans del segle XX. El nom s'explica pel fet que els obrers tenien les claus que servien per obrir el calaix de Sant Antoni.
- Coca de Sant Antoni:** Coca dolça amb tallades de xulla o sobrassada que s'acostumaven a menjar la nit del dissabte al diumenge de la festa.
- Codolada:** Nom que es donava a les sèries llargues de cançons sobre un mateix tema compostes per un glosador amb una actitud clarament burlesca.
- Coet:** Nom que rebien els diferents artefactes pirotècnics que s'amollaven els dies de la festa.
- Colla des dimonis:** Grup de persones emmascarades format per dos dimonis un Sant Antoni que era present en molts actes de la festa com els acaptes, les dues acompanyades o els foguerons. A l'acompanyada a beneïdes representaven de manera grotesca i còmica les temptacions del Sant per part dels dimonis.
- Completes:** Cants religiosos que conformen la darrera part de l'ofici diví amb el qual s'acabaven les hores canòniques que els eclesiàstics havien de recitar el dissabte horabaixa de la festa. En aquests cants finals hi assistien el membres de l'obreria i el gruix de la població de la vila.
- Corn:** Amb aquest paraula es designa la closca de l'animal marí que du al mateix nom. Si es trenca la punta i es bufà per la part del capoll petit s'aconsegueix un so de volum considerablement alt. Era utilitzat pels peixaters per fer saber a la gent de la vila que havia arribat per vendre peix. També era usat a les possessions per cridar a dinar a tots els familiars i treballadors que estaven escampats per les seves terres. Durant la *vuitada* i sobretot els acaptes eren fets sonar pels infants i adolescents de la vila.
- Covalcada, cavalcada o colcada:** Es tracta d'un dels actes principals de la festa. Consisteix en la desfilada de tot el bestiar equí de la vila. Els membres de les possessions hi assistien organitzats en estols. La *covalcada* consistia en una seria de voltes que els cavallers realitzaven en un circuit marcat pels carrers més importants de la vila. Els diferents estols s'incorporaven al circuit pels caps de cantó dels carrers i feien unes quantes voltes al circuit. Més tard, quan s'havia reunit tota la comitiva, es dirigien al coll de n'Abrines on juntament amb la colla de dimonis i el carro dels cantadors de *s'argument* acompanyaven els càrrecs de la obreria a beneïdes. L'acte conclouïa a la plaça major on les bísties eren beneïdes.
- Darrers dies:** Nom amb el qual es coneix a Mallorca la setmana de carnestoltes anterior a la quaresma, del dijous llarder al dimecres de cendra. El nom fa referència als darrers dies abans de la quaresma. L'argument era cantat per les cases de la vila fins als darrers dies.
- Dimonis:** Homes emmascarats amb caretes terrorífiques que representen dimonis i coberts amb vestits que representen la ossamenta dels morts amb serps entre els ossos. N'hi ha dos –dimoni gros i dimoni petit. El dimoni gros te el banyam més gros i es dedica preferentment a tasques de control i ordre. El dimoni petit s'encarrega de preferentment de fer bromes, gràcies i entremaliadures.
- Dimecres de cendra:** Primer dia de quaresma amb el qual acaben dels carnestoltes o darrers dies.
- Dijous llarder o dijous jarder:** Dia en el qual s'inauguren les festes dels darrers dies o carnestoltes.

- Dissabte de Sant Antoni:** Dia anterior a la festa de Sant Antoni en el qual s'avancen molts actes de la festa (16 de gener)
- Diumenge de Sant Antoni:** Dia de la festa pròpiament dita (17 de gener)
- Dotzena:** Teringa de dotze cançons tocades per *sonadors* i cantadors al ball de Sant Antoni que eren subhastades al millor postor. Qui pagava la dotzena podia triar parella de ball entre les joves que hi assistien.
- Investida:** Nom amb el qual es designaven les galopades de les *bísties* i les curses improvisades entre bergants o altres participants de la *covalcada*.
- Esquella:** campana que guia el bestiar gros per poder ser localitzat en tot moment pels per la persona que li tenia esment. Els obrers podien donar esquelles amb l'emblema del Sant gravat a canvi dels donatius dels pagesos a la bacina de l'obreria. Se suposava que aquestes esquelles tenien un poder protector de l'animal respecte a malalties i altres desgràcies.
- Estampa de Sant Antoni:** representació gràfica del Sant que solia ser repartida pels càrrecs de la obreria a la gent que feia un donatiu a la bacina durant els acaptes. Se suposava que protegia als animals de desgràcies i malalties i per això era col·locada a un lloc preferent en els *boals* i porquers.
- Estol:** Grup de cavallers en el qual s'organitzaven els membres de les diferents possessions per assistir a la *covalcada*. Es corresponia un estol per cada possessió. Els estols reflectien i reproduïen les jerarquies laborals dins la possessió.
- Exvot:** Làmina generalment de plata amb la qual s'obsequiava la bacina de l'obreria per reclama la protecció del sant. La làmina tenia forma d'aquell animal, persona o part del cos que es volia curar. Els exvots eren més normals amb anterioritat al segle XX quan circulava més poca moneda.
- Figues seques:** Menjar molt comú a Mallorca que consisteix en figues assecades al sol o al forn i després empotades. Es tracta d'un menjar dolç que s'utilitza per acompanyar berenars o per picar.
- Fogueró:** Caramull de llenya disposats als carrers i places de la vila per cremar la nit del dissabte al diumenge. Els *foguerons* eren organitzats espontàniament per grups de veïnats i tendien a representar les barriades de la vila.
- Foquifumista:** Nom amb el qual a Artà s'acostumava a denominar durant el primer terç del segle XX als militants republicans i socialistes de la vila. La raó per la qual rebien aquest nom era per mor del setmanari satíric *Foch y Fum*, d'orientació política clarament esquerrana i lectura habitual dels "foquifumistes".
- Foraviler/a:** membre de la col·lectivitat vilatana que viu fora del cas urbà —la vila pròpiament dita— i que normalment exercia l'ofici de pagès. Es dit *foraviler* perquè viu a *foravila*.
- Fua:** Nom amb el qual es designaven les galopades de les *bísties* i les curses improvisades entre bergants o altres participants de la *covalcada*.
- Glosa:** Cançó de quatre, sis o vuit versos improvisada oralment per un glosador o per qualche persona que sabés glosar.
- Glosada de picat:** Seqüència llarga de cançons improvisades en forma de diàleg tens. En aquests diàlegs burlescos, les cançons tenien la intenció d'atacar o difamar qualcú. Normalment s'improvisaven al voltant dels *foguerons* la nit del dissabte al diumenge. Sovint tenien implicacions polítiques de caràcter local
- Glosador/a:** Persona que la capacitat d'improvisar versos oralment i que compon cançons. Històricament s'ha considerat els glosadors com els portaveus del poble i han gaudit del privilegi de contestar les autoritats oficials i socials com a reconeixement del seu mèrit i les seves destreses amb el llenguatge oral.
- Glosat:** Sèrie llarga de cançons fetes de pens per un glosador. A diferències de les codolades, el to dels glosats era més aviat seriós. Els arguments han de ser considerats un subgènere de glosat.

- Herbes:** Beguda alcohòlica típica de Mallorca en la qual es deixa repopsar anís durant un temps en contacte amb tota casta d'herbes silvestres com per exemple el fenoll, llorer, etc. Depèn de si l'anís és sec —cassalla— o dolç, les herbes seran dolces, seques o mesclades.
- Indià:** Nom que rebien els emigrants retornats d'Amèrica que havien fet fortuna a allà i s'havien erigit en una nova classe social burgesa gairebé a l'altura dels antics grups senyorials de la vila.
- Jornaler/a:** Persona que es llogava a una possessió d'un dia per l'altra, sobretot en època de sega, collita, etc. vivien a la vila i no es consideraven part integrant de les possessions per la qual cosa no participaven a la *covalcada* organitzats en estols. Molts glosadors i argumentaires eren sovint jornalers.
- Llevantetxo:** Nom despectiu que rebien els militants de dretes —de caràcter catòlic i regionalista— per part dels militants d'esquerres de la vila d'Artà. L'elecció d'aquest nom es deu al fet que els militants de dretes eren lectors habituals de la revista local *Llevant*, de la qual Andreu Ferrer n'era el director i principal redactor.
- Majoral:** Nom que rebia el missatge de molt alta consideració que s'encarregava de l'organització de tot el treball a una possessió sencera en cas que el seu propietari —senyor— s'encarregàs personalment de les feines administratives i de la comercialització de la producció. Era el substitut de l'amo de possessió quan l'explotació agrària no era arrendada a cap pagès pel seu propietari. Era qui contractava els missatges que treballaven durant tot l'any a la possessió i els jornalers que només ho feien ocasionalment.
- Mescladís:** Mescla de diferents begudes alcohòliques d'altra graduació que s'acostumava a beure durant la festa.
- Missatges:** Treballadors llogats a una possessió per tot l'any. Vivien a les cases de la possessió i tenien una funció fixa en l'estructura laboral de l'explotació. Podien ser parellers, pastors d'ovelles, porquers, etc. Es consideraven part integrant de la possessió per la qual cosa participaven a la *covalcada* com a part dels estols. Estaven molt jerarquitzats i estratificats. L'ordre de l'estol a la *covalcada* reproduïa aquestes jerarquies. Molts glosadors i argumentaires eren sovint missatges de baixa consideració.
- Mistela:** Beguda alcohòlica molt consumida a Mallorca. Es tracta d'un most mesclat amb esperit i sucre que no arriba a fermentar i constitueix un vi dolç.
- Mocador:** Peça de vestit que se posaven al coll els components dels estols de les possessions per diferenciar-se els d'un estol amb els de l'altre
- Murta:** Herba aromàtica que servia per ornamentar i assenyalar els carrers que conformaven el circuit de la *covalcada*
- Obrers:** Principals càrrecs de l'obreria. En principi havien d'estar ocupats per pagesos o traguers. S'ocupaven de dirigir i gestionar les festes i el culte al sant. Eren els únics laics que podien captar en nom del Sant i tenien les claus del calaix de la seva capella a l'església parroquial. Eren dos: l'obrer major i l'obrer menor.
- Obreria:** Institució laica que d'acord amb les autoritats parroquial i l'ordre antoniana de Ciutat administrava el culta a la imatge del sant i organitzava la festa de Sant Antoni
- Ordre de l'Hospital de Sant Antoni de Viana:** Ordre de canonges regulars dedicada a la cura i administració de l'hospital de Sant Antoni a Ciutat de Mallorca. Per aconseguir aquest propòsit tenien el privilegi exclusiu de captar en nom del Sant que més tard varen llogar a Artà a l'obreria l'any 1686. L'any 1835 foren expulsats de Mallorca.
- Paciències:** Galetes dolces petites i molt dures de forma semiesfèrica que agradava especialment als infants.
- Parallers:** Missatges que romanien llogats a una mateixa possessió durant tot l'any. S'encarregaven de llaurar les terres de la possessió amb el parell de *bísties* que tenien al seu càrrec. Eren els missatges més valorats de la possessió, sobretot el parell

major que coordinava el demés i prosseguia a l'amo en les jerarquies laborals de la possessió. Anaven just a darrera del bergant quan sortien en estol a la *covalcada*.

Part Forana: Nom que s'ha donat històricament a Mallorca al conjunt de tot el territori de l'Illa més enllà dels límits de Ciutat –Palma— com a territori urbà. Es considera que la Part Forana està composta per les viles i el foravila que es troba més enllà dels límits de Ciutat. És la part de l'Illa tradicionalment identificada amb el món rural.

Pastor: Missatge de més baixa consideració. Encarregat de guardar les ovelles de la possessió.

Penoner: Càrrec baix de l'obreria encarregat de dur la bandera de la institució –penó— durant l'acompanyada a beneïdes.

Picarols: Campana que guia el bestiar petit –ovelles i cabres— per poder ser localitzat en tot moment per les persones que li tenien esment. Els obrers podien donar picarols amb l'emblema del Sant gravat a canvi dels donatius dels pagesos a la bacina de l'obreria. Se suposava que aquests picarols tenien un poder protector de l'animal respecte a malalties i altres desgràcies. Els infants també utilitzaven picarols per fer renou la setmana abans de la festa i durant els acaptes el dissabte dematí.

Piula: Nom que rebien els diferents artefactes pirotècnics que s'amollaven els dies de la festa.

Plegueta de s'argument: Conjunt de fulls plegats i cosits o grapats en el qual s'han editat els arguments des de 1922.

Posada: Casa d'un pagès de *foravila* a dins vila. La casa del trull solia ser la posada de l'obrer major.

Porquer: Missatge de més baixa consideració. Encarregat de guardar els porcs de la possessió. Ocupava el lloc més baix dins la jerarquia laboral de la possessió, només superat pel carritxer durant el mig any en el qual estava llogat.

Porquers: Establia on se situaven les solls que ocupaven els porcs. Se solia col·locar una estampa de Sant Antoni a un lloc preferent dels porquers perquè protegís als porcs de malalties i altres desgràcies.

Possessió: Nom que reben les unitats d'explotació agrària a Mallorca. La casa i la família de l'amo arrendatari de les terres eren els referents que aglutinaven la possessió.

Quadrilla o codrilla: Grup de persones –sobretot fadrins joves— que es dedicaven la nit del dissabte al diumenge a trescar de *fogueró* en *fogueró* demanant beure de franc a la gent i cantant cançons de Sant Antoni i gloses de picat.

Refresc: Convit beguda i coca a càrrec dels principals propietaris de terres i l'obreria. En un principi els propietaris terratinents convidaven els pagesos que treballaven les terres de les diferents possessions que tenien al diumenge dematí just abans de la *covalcada*. El refresc de l'obreria era a la casa des trull la nit del dissabte a diumenge i estava obert a tothom.

Resolis: Licor compost d'aiguament, sucre i un ingredient olorós.

Roter: Treballar al qual l'amo d'una possessió havia arrendat unes terres de mala qualitat que s'havien de guanyar a la garriga, el bosc o l'aiguamoll. Els rotes no es consideraven inclosos a l'equip de la possessió i no desfilaven a la *covalcada* formant par de l'estol de la possessió.

Salpasser: Instrument de ferro que consta d'un mànec i una bola buida i foradada al seu cap amb el qual el capellà ruixava les *bísties* amb aigua consagrada a Sant Antoni durant les beneïdes.

Sant Antoni: Home emmascarat caracteritzat com el Sant que formava part de la colla de dimonis i era la víctima de les temptacions del dimonis en la representació que es feia a l'acompanyada a beneïdes el diumenge dematí de la festa.

- Senyor/a:** Nom amb el qual es designava als propietaris de terres que les arrendaven als amos. El seu nom solia anar precedit del títol “Don”. També eren considerat senyors aquelles persones amb un alt grau d’educació reglada: metges, menescals, clergues, notaris, missers, apotecaris, mestres d’escola, etc.
- Senyor/a de Ciutat:** Gran propietari de terres absentista que vivia la major part de l’any a Palma. Els senyors de Ciutat procedien de l’antiga aristocràcia terratinent.
- Senyor/a de poble:** Gran propietari de terres que vivia a la vila i s’interessava de manera especial pels afers polítics locals. Aquest grup social descendia d’antics comerciants locals i pagesos enriquits que des de la segona meitat del segle XVIII havien anat accedint a la propietat de la terra per mor dels deutes de l’antiga aristocràcia terratinent absentista.
- Sonadors:** Grup de músics que aportaven la música al ball que se celebrava a la casa del trull la nit del dissabte al diumenge de la festa.. La revetlla de Sant Antoni els aportava uns ingressos extraordinaris no gens menyspreables, ja que cobraven la dotzena de cançons toades.
- Suc:** Paraula que s’utilitza per denominar qualsevol tipus de beguda alcohòlica.
- Tonada de Sant Antoni:** Melodia assimilada a les cançons pròpies de la festa de Sant Antoni. Es tracta d’una melodia especialment animada.
- Tonada de s’argument:** Melodia amb la qual es cantava l’argument. Aquesta melodia també era utilitzada pels components del diferents estols per cantar durant la *covalcada*. Es tracta d’una melodia més tranquil·la i seriosa.
- Tro:** Nom que rebien els diferents artefactes pirotècnics que s’amollaven els dies de la festa.
- Troca:** Faixa que els components dels estols s’acostumaven a embolicar a la cintura per damunt de la camisa blanca.
- Vicari perpetu:** Càrrec que estava oficialment al cap de l’obreria de Sant Antoni a Artà. Era anomenat pel president de l’Hospital de Sant Antoni a Ciutat i havia de ser per força un clergue. Solia delegar les funcions del seu càrrec a l’anomenat capellà de la obreria.
- Viler/a:** Persona que residia permanentment en el cas urbà de la vila a diferència dels foravilers que vivien preferentment a les cases de possessió.
- Vuitada:** Nom amb el qual es coneixia a la setmana anterior al dia de la festa en la qual era permès als infants i adolescents de la vila fer sonar corns i picarols pels carrers. Durant aquesta setmana es començaven a cantar les tonades i les cançons associades a la festa.

Els arguments fins l'any 1975. Llistat i evolució temàtica:⁵

Anònim, 1783-1784:⁶ (1) Invocació protocolària d'entrada
(2-17) Paròdia del procés judicial de la Inquisició a Don Destrossa.
(18-19) Clausura i petició d'almoines.

Llabrés, 1856-1857:⁷ (1-11) Invocacions i permisos protocolaris d'entrada
(12-21) Sobre la meteorologia i l'anyada agrícola. Cançons mesclades.
(22-56) Paròdia del procés judicial a En Borrascós.
(57-61) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

Pons, 1868-1874:⁸ (1-6) Invocacions i permisos protocolaris d'entrada
(12-31) Sobre els fets passats a Espanya (Quintes per la guerra carlista)
(32-40) Sobre la meteorologia i l'anyada agrícola. Cançons mesclades.
(41-43) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

Pons, 1882-1883:⁹ (1-2) Invocacions i permisos protocolaris d'entrada
(3-19) Cançons les activitats de predicament de les esglésies protestants.
(20-45) Coançons purament religioses d'història sagrada
(46-47) Disculpes per la inclusió de cançons de caràcter religiós.
(48-50) Sobre una brega massiva entre joves d'Artà i joves de Son Servera.
(51-55) Sobre l'anyada
(56-57) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

Llabrés, 1894-1895: Argument d'Antoni Llabrés 'Capaller' manuscrit conservat fragmentàriament (Gili, 1984: s. p.)

⁵ Exposam aquí un llistat dels arguments que s'han conservat o dels quals tenim notícia de la seva existència fins a l'any 1975. Pel que fa als arguments dels quals s'ha conservat el text complet, també exposam la distribució dels diferents temes que han tractat, amb la intenció de fer més fàcil l'exercici comparatiu sobre l'evolució de la seva variació temàtica. Donam informació sobre la documentació a partir de la qual sabem de l'existència dels arguments el text dels quals no s'ha conservat o només s'ha conservat fragmentàriament. També donam notícia de la documentació en la qual s'han conservat els arguments que no han estat editat en pleguetes a través de notes a peu de pàgina. Dels arguments que es varen publicar en una plegueta simplement s'exposa la composició temàtica del seu text. Teniu un llistat de totes les pleguetes publicades a l'apartat de "Fonts" (p. 816). Pel que fa a la descripció de la variació temàtica dels arguments el text dels quals s'ha conservat en la seva integritat, exposam entre parèntesi el número de les cançons que es corresponen a l'àmbit temàtic. Els temes que s'exposen entre cometes es corresponen als títols que de vegades figuren en el mateix text dels arguments amb la intenció de separar els temes.

⁶ Es tracta d'un manuscrit de la col·lecció privada d'Antoni Gili, el qual el va publicar a Bellpuig, dia 11 de gener de 1992.

⁷ Es tracta d'un manuscrit que es troba a la Biblioteca Bartomeu March de Palma. Transcrita i publicada per Antoni Gili a *Bellpuig*, 12 i 26 de gener de 1991.

⁸ Es tracta d'un manuscrit que formava part de la col·lecció privada de Rafel Ginard. Aquest mateix folklorista el va publicar a Bellpuig el 8 de febrer i 8 de març de 1964.

⁹ Es tracta igualment d'un manuscrit que formava part de la col·lecció privada de Rafel Ginard. Aquest mateix folklorista el va publicar a Bellpuig el 5 d'abril i de 1961 i el 8 de març de 1962.

Anònim, 1896-1897: Tenim notícies que aquell any es va cantar argument, però no s'ha conservat el text i no sabem el seu autor (Gili, 1997: 131)

Anònim, 1900-1901: Tenim notícies que aquell any es va cantar argument, però no s'ha conservat el text i no sabem el seu autor (Gili, 1997: 131)

Carrió, 1901-02: Tenim notícies que aquell any va fer l'argument el glosador Jaume Carrió 'Veny'. Va ser manuscrit i només s'ha conservat fragmentàriament (Gili, 1984: s. p.)

Anònim, 1903-04: Tenim notícies que aquell any es va compondre i cantar l'argument, però no sabem el seu autor. Va ser manuscrit i només s'ha conservat fragmentàriament (Gili, 1984: s. p.).

Ferrer, 1912-1913:¹⁰ (1-5) Invocacions i permisos protocolaris d'entrada
 (5-32) Sobre la meteorologia i l'anyada agrícola. Cançons mesclades.
 (33-39) Sobre els preus del bestiar i els queviures.
 (40-51) Sobre les desgràcies.
 (57-70) Sobre els avanços tecnològics i les millores a càrrec de l'Ajuntament
 (71-74) Sobre el comportament del jovent de la vila.
 (75-77) Moviment demogràfic
 (78) Disculpa per la inclusió de cançons de caràcter religiós.
 (79-125) Cançons de caràcter purament religiós.
 (126-128) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

Lliteres, 1916-17: Sabem de la revista *Llevant* (14 de gener de 1917) que aquell any el glosador Bartomeu Maria Lliteres 'Rotget' va compondre un argument i endemés el va publicar imprès. No s'ha conservat el text.

Ferrer, 1916-17: Sabem de la revista *Llevant* (14 de gener de 1917) que aquell any el glosador Joan Ferrer 'Vermei' va compondre un argument. No s'ha conservat el text.

Sureda, 1920-21: Sabem de la revista *Llevant* (15 de gener de 1921) que aquell any el glosador Antoni Sureda 'Xoriguer' va compondre un argument i endemés el va publicar imprès. El text es va publicar fragmentàriament a *Llevant* dia 31 de gener de 1921.

Sansó, 1921-1922: (1-6) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (7-20) Sobre la meteorologia i l'anyada agrícola. Cançons mesclades.
 (21-45) Sobre les millores i els avanços (Inauguració de la línia de ferrocarril)
 (46-54) Sobre les desgràcies.
 (55-58) Sobre la Guerra d'Àfrica.
 (59) Moviment demogràfic
 (60) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

¹⁰ Es tracta d'un manuscrit de la col·lecció privada d'Antoni Gili. Mai ha estat publicat però es conserva una transcripció al fons Miquel Barceló de la Biblioteca Municipal d'Artà.

Riera, 1921-1922: (1-4) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(4-18) Sobre la meteorologia i l'anyada agrícola. Cançons mesclades.
(19-29) Sobre els preus del bestiar i els queviures.
(30- 38) Sobre la Guerra d'Àfrica.
(39-41) Sobre les festes de l'any.
(42-76) Sobre les millores i els avanços (Inauguració de la línia de ferrocarril)
(77-79) Sobre les desgràcies.
(80-81) Moviment demogràfic
(82-84) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

Ferrer, 1922-23: Sabem que l'any 1923 es va cantar un argument compost per en Jaume Ferrer 'Vermei', però no va ser publicat (Gili, 1997: 133). No s'ha conservat el text.

Sureda, 1922-1923: (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(6-19) Temporada meteorològica.
(20-22) Sobre l'anyada
(23-29) Sobre els arbres fruiters
(30-34) Sobre els preus del bestiar i els queviures.
(35-51) Sobre les festes de l'any.
(52-54) Sobre les obres i les millores.
(55-67) Sobre la Guerra d'Àfrica.
(68-73) Sobre les desgràcies.
(74) Moviment demogràfic
(75-79) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(80-94) "Cançons de la Mare de Déu"
(95-11) "Cançons de ses fadrines"

Ferrer, 1923-24: Sabem que l'any 1924 es va cantar un argument compost per en Jaume Ferrer 'Vermei', però no va ser publicat (Gili, 1997: 133). No s'ha conservat el text.

Sureda, 1923-1924: (1-4) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(5-19) Temporada meteorològica.
(20-22) Sobre l'anyada
(23-30) Sobre els arbres fruiters
(31-32) Sobre els preus del bestiar i els queviures.
(32-44) Sobre les festes de l'any.
(45-47) Sobre les obres i les millores.
(48-50) Sobre el canvi de règim a l'estat espanyol.
(51-72) Sobre les desgràcies.
(73-74) Moviment demogràfic
(75-77) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(78-87) "Cançons de ses fadrines"

Sureda, 1924-1925: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(4-6) Temporada meteorològica.
(7-9) Sobre l'anyada
(10-16) Sobre els arbres fruiters
(17-30) Sobre les festes de l'any.
(31-36) Sobre els preus del bestiar. Gran pesta porcina.
(37-41) Sobre les obres i les millores.

(42-55) Sobre la guerra d'Àfrica.
 (56-68) Sobre les desgràcies.
 (69) Moviment demogràfic
 (70- 73) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (74-86) "Cançons de ses fadrines"

Sureda, 1925-1926: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (4-10) Temporada meteorològica.
 (11-14) Sobre l'anyada
 (15-21) Sobre els arbres fruiters
 (22-42) Sobre les festes de l'any.
 (43-45) Sobre les obres i les millores.
 (46-49) Sobre els preus del bestiar. Gran pesta porcina.
 (50-52) Sobre la guerra d'Àfrica.
 (53-66) Sobre les desgràcies.
 (67) Moviment demogràfic
 (68- 71) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (72-75) "Cançons de ses fadrines i des fadrins"

López Llull i Femenies, 1926-27: Sabem que l'any 1927 Francesc Femenies 'Gurries' i Joan López Llull varen intentar publicar i cantar un argument, però varen rebre la prohibició de fer-ho per part de les autoritats militars locals. S'ha conservat un esborrany del text d'aquesta composició, fragmentari encara que bastant extens. S'ha conservat gràcies al manuscrit que Joan López va donar a Antoni Gili, el qual el guarda en el seu arxiu privat.

López Llull, 1927-1928: (1-4) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (5-15) Temporada meteorològica.
 (16-17) Sobre l'anyada
 (18-20) Sobre els arbres fruiters
 (21-24) Sobre una epidèmia de rosa.
 (25-40) Sobre les desgràcies.
 (41) Moviment demogràfic
 (42-56) Sobre les festes de l'any.
 (57-59) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (60-67) "Cançons de ses fadrines"
 (68-79) "Els deu manaments"

Sureda, 1928-1929: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (4-10) Temporada meteorològica.
 (11-12) Sobre l'anyada
 (13-19) Sobre els arbres fruiters
 (20-31) Sobre les festes de l'any.
 (32-34) Sobre els preus del bestiar.
 (35-38) Sobre la guerra d'Àfrica.
 (39-51) Sobre les desgràcies.
 (52) Moviment demogràfic
 (53-55) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (72-75) "Cançons de ses fadrines i des fadrins"

López Llull, 1930-1931: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

- (4-14) Sobre la meteorologia i l'anyada agrícola. Cançons mesclades.
- (15-28) Sobre les desgràcies.
- (18-20) Sobre els arbres fruiters
- (29-44) Sobre les festes de l'any.
- (45) Moviment demogràfic
- (46-47) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
- (48-55) "Cançons a ses fadrines"

Sureda, 1931-1932: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

- (4-13) Temporada meteorològica.
- (14-16) Sobre l'anyada
- (17-22) Sobre els arbres fruiters
- (23-24) Sobre els preus del bestiar.
- (25-31) Sobre el canvi de règim a l'estat espanyol.
- (32-47) Sobre les festes de l'any.
- (48-64) Sobre les desgràcies.
- (65) Moviment demogràfic
- (66-68) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
- (69-80) "Cançons de ses fadrines"

Sureda, 1934-1935: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

- (4-12) Temporada meteorològica.
- (13-14) "Cançons de s'anyada"
- (15-19) Sobre els arbres fruiters
- (20-22) Sobre els preus del bestiar.
- (23-52) "Cançons de ses festes".
- (53-66) "Cançons de ses desgràcies".
- (67) Moviment demogràfic
- (68-71) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
- (72-80) "Cançons de ses fadrines"

Sureda, 1935-1936: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

- (4-20) Temporada meteorològica.
- (21-22) "Cançons de s'anyada"
- (23-25) Sobre els arbres fruiters
- (26-43) "Cançons de ses festes".
- (44-56) "Cançons de ses desgràcies".
- (57) Moviment demogràfic
- (58-60) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
- (61-70) "Cançons de ses fadrines"

Esteve (1946-1947): (1-13) Entrada, amb al·lusions a la Guerra Civil i a les millores d'obra pública

- (14-18) Temporada meteorològica.
- (19-22) Sobre l'anyada.
- (23) Sobre l'equip de futbol
- (24) Sobre l'estraperlo.
- (25-32) Sobre actes religiosos.
- (33-34) Sobre les desgràcies.
- (35-38) Sobre les festes de l'any
- (39-47). Benvinguda al batle nou i exhortació del conformisme davant la situació d'escassetat econòmica.

(48-49) Invocacions finals.

Ferrer (1946-1947): (1-4) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

(5-11) Temporada meteorològica.

(12-17) Sobre l'anyada

(18-23) Sobre els arbres fruiters

(24-26) Sobre el preu del bestiar

(27-41) Sobre l'actitud consumista del jovent de la vila.

(42-54) Sobre les desgràcies.

(55-57) Sobre epidèmies que afectaren el bestiar.

(58-60) Moviment demogràfic

(61-65) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

Femenies, 1946-1947: (1-7) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

(8-12) Temporada meteorològica.

(13-18) Sobre l'anyada

(19-24) Sobre els arbres fruiters

(25-27) Esdeveniments esportius

(28-30) Sobre els preus del bestiar.

(31) Sobre el batle nou.

(32-50) Sobre les desgràcies.

(51-57) Sobre les festes de l'any.

(58-65) Cançons de caràcter social religiós.

(66) Moviment demogràfic

(67-72) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

(73-86) "De ses fadrines"

Esteve (1946-1947): (1-13) Entrada, amb al·lusions a la festa de Sant Antoni.

(14-18) Sobre l'anyada.

(19-23) Sobre almoines per fer obres al temple parroquial.

(23) Sobre l'equip de futbol

(24-26) Sobre la cooperativa de l'obra de palma i la caixa de pensions.

(27) Obra pública.

(28-30) sobre l'escassetat alimentícia.

(31-34) Sobre les excavacions arqueològiques al poblat de Ses Païsses.

(35-36) Sobre un monument a Costa i Llobera

(37-40) Sobre les desgràcies.

(41-46). Paròdia de les cançons sobre el jovent.

(47-48) Invocacions finals.

Femenies, 1947-1948: (1-6) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

(7-27) Sobre la meteorologia i l'anyada agrícola. Cançons mesclades.

(28-36) Sobre els arbres fruiters

(37-46) Cançons de denúncia dels abusos derivats de l'estraperlo

(47-51) Sobre la cooperativa de l'obra de palma.

(52-53) Obres públiques

(54-58) Actes religiosos i culturals

(59-76) Sobre les desgràcies.

(77-83) Sobre les festes de l'any.

(84) Moviment demogràfic

(85-89) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(90-102) “De ses fadrines”

Terrassa, 1947-1948: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(4-10) Temporada meteorològica.
(11-14) Sobre l'anyada.
(15-19) Sobre els arbres fruiters
(20-47) Sobre les festes de l'any.
(48-52) Actes religiosos i culturals
(53-66) Sobre les desgràcies.
(67) Moviment demogràfic
(68-71) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

Massanet, 1947-1948: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(4-18) Temporada meteorològica.
(19-26) “Cançons de s'anyada”.
(27-40) “Festes”
(41-60) “Desgràcies”
(61-62) Preus del bestiar
(63-66) Actes esportius, religiosos i socials.
(67) Moviment demogràfic
(68-71) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(72-89) “Cançons de ses fadrines”

Terrassa, 1948-1949: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(4-14) Temporada meteorològica.
(15-23) Sobre l'anyada i els arbres fruiters.
(24-68) “Ses festes”.
(69-70) Sobre l'obra de Palma.
(71-73) Sobre els preus del bestiar
(74-79) Sobre les desgràcies.
(80) Moviment demogràfic
(81-85) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(86-102) Cançons sobre el jovent.

Massanet, 1948-1949: (1-4) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(5-20) Temporada meteorològica.
(21-28) Sobre l'anyada i els arbres fruiters.
(29-57) “Ses festes”
(58-63) “Desgràcies”
(64-67) Sobre els preus del bestiar
(68-72) Actes esportius, religiosos i socials.
(73) Nomenament d'un nou batle
(74) Sobre l'obra de palma.
(75-76) Defensa de l'autoria de l'argument anterior.
(77) Moviment demogràfic
(78-80) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(81-100) “De ses fadrines”

Ginard, 1948-1949: (1-7) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(8-32) Temporada meteorològica.
(33-41) Sobre l'anyada i els arbres fruiters.
(42-54) Sobre les desgràcies.

(55-76) Sobre les festes de l'any
 (77) Moviment demogràfic
 (78-81) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (82-94) Sobre el jovent.

Massanet, 1949-1950: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (4-12) Temporada meteorològica.
 (13-18) "De s'anyada"
 (19-36) "Festes"
 (37-44) "De ses desgràcies"
 (45-46) Sobre els preus del bestiar
 (47) Sobre l'obra de Palma.
 (48) Obres al Teatre.
 (49) Moviment demogràfic
 (50-52) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (53-72) "De ses fadrines"

Ginard, 1949-1950: (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (6-19) Temporada meteorològica.
 (20-27) Sobre l'anyada i els arbres fruiters.
 (28-35) Sobre les desgràcies.
 (36-68) Sobre les festes de l'any
 (69-71) Sobre l'obra de palma.
 (72-74) Obres al Teatre.
 (75) Moviment demogràfic
 (76-79) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (80-94) Sobre el jovent.

Llinàs, 1949-1950: Sabem que l'any 1950 el glosador Antoni Llinàs 'de Sa Rascló' va compondre un argument fora de concurs que no es va publicar (Gili, 1995: II, 17). El text no s'ha conservat.

Massanet, 1950-1951: (1-4) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (5-17) Temporada meteorològica.
 (18-21) "De s'anyada"
 (22-33) "De ses festes"
 (34-42) "Desgràcies"
 (43-45) Sobre els preus del bestiar i altres productes de primera necessitat.
 (46-47) Anomenament d'un batle nou.
 (48) Moviment demogràfic
 (49-51) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (52-66) "De ses fadrines"

Femenies, 1951-1952: (1-6) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (7-15) "Sa temporada"
 (16-23) "Anyada i arbres fruiters"
 (24-45) "Desgràcies"
 (46-56) "Festes"
 (57-92) "Temes variats"
 (93) Moviment demogràfic
 (94-97) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (98-110) "De ses fadrines"

Massanet, 1951-1952: (1-2) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(3-17) Temporada meteorològica.
(18-21) Sobre l'anyada i els arbres fruiters.
(22-42) Sobre les festes de l'any.
(43-45) Sobre les desgràcies.
(46-48) Sobre els preus del bestiar
(49-50) Nomenament d'un nou batle
(51) Moviment demogràfic
(52-54) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(55-75) "De ses fadrines"

Femenies, 1952-1953: (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(6-15) Temporada meteorològica.
(16-19) Sobre l'anyada
(20-26) Sobre els arbres fruiters.
(27-38) Sobre les desgràcies
(39-51) Sobre les festes de l'any.
(52) Preus del bestiar
(53-69) Cançons equivalents als "temes variats"
(70) Moviment demogràfic
(71-74) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(75-86) "Des jovent"

Femenies, 1953-1954: (1-7) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(8-17) "Sa temporada"
(18-24) "Anyada i arbres fruiters"
(25-37) Sobre les desgràcies
(38-51) Sobre les festes de l'any.
(52-73) Cançons equivalents als "temes variats"
(74) Moviment demogràfic
(75-78) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(79-89) "Des jovent"

Massanet, 1955-1956: (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(4-15) "Sa temporada"
(16-19) "S'anyada i arbres fruiters"
(20-37) "Ses festes"
(38-48) "Ses desgràcies"
(49-62) "Temes variats"
(63) Moviment demogràfic
(64-66) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(67-90) "Des jovent"

Massanet, 1956-1957: (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
(6-19) "Sa temporada"
(20-26) "S'anyada i arbres fruiters"
(27-41) "Ses festes"
(42-54) "Ses desgràcies"
(55-66) "Temes variats"
(67) Moviment demogràfic
(68-70) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(71-85) "Des jovent"

- Ginard, 1957-1958:** (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (6-16) "Sa temporada"
 (17-22) "S'anyada"
 (23-38) "Ses desgràcies"
 (39-60) "Ses festes"
 (61-73) "Temes variats"
 (74) Moviment demogràfic
 (75-79) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (80-84) "Des fadrins"
 (85-94) "De ses fardines"
- Femenies, 1958-1959:** (1-6) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (7-16) "Sa temporada"
 (17-25) "S'anyada i arbres fruiters"
 (26-41) Sobre les desgràcies o "averies"
 (42-51) "Ses festes"
 (52-75) "Temes variats"
 (76) Moviment demogràfic
 (77-79) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (80-96) "Des jovent"
- Terrassa, 1959-1960:** (1-6) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (7-17) "Sa temporada"
 (18-22) "S'anyada i arbres fruiters"
 (23-39) "Ses festes"
 (40-51) "Ses desgràcies"
 (52-67) "Temes variats". Inclou referències als preus del bestiar.
 (68) Moviment demogràfic
 (69-72) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (73-90) "Des jovent"
- Massanet, 1960-1961:** (1-2) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (3-15) "Sa temporada"
 (15-20) "S'anyada i arbres fruiters"
 (21-30) "Ses festes"
 (31-41) "Ses desgràcies"
 (42-48) "Temes variats"
 (49) Moviment demogràfic
 (50-52) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (53-69) "Des jovent"
- Ginard, 1961-1962:** (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.
 (6-17) Sobre la temporada meteorològica
 (18-23) Sobre l'anyada
 (24-35) Sobre les desgràcies
 (36-60) Sobre les festes de l'any.
 (61-66) Cançons equivalents als "temes variats"
 (67) Moviment demogràfic
 (78-71) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
 (72-83) Sobre el jovent.
- Femenies, 1962-1963:** (1-3) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

(4-14) “Sa temporada”
(15-27) Sobre l’anyada
(28-75) “Temes variats”. Inclou una ressenya superficial sobre el preus del bestiar, les desgràcies i les festes.
(76) Moviment demogràfic
(77-80) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(81-92) “Des jovent”

Femenies, 1966-1967: (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d’entrada.
(6-12) Sobre la temporada meteorològica
(13-27) Sobre l’anyada i els preus del bestiar.
(28-31) Sobre les desgràcies
(32-36) “Ses festes”
(37-72) “Temes variats”
(73) Moviment demogràfic
(74-77) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(78-91) “Des jovent”

Femenies, 1967-1968: (1-5) Invocacions i permisos protocol·laris d’entrada.
(6-19) Sobre la temporada meteorològica
(20-28) Sobre l’anyada.
(29-30) Sobre les desgràcies
(31-38) Sobre les festes de l’any.
(39-40) Sobre els preus del bestiar.
(41-75) “Temes variats”
(76) Moviment demogràfic
(77-80) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(81-95) “Des jovent”

Femenies, 1968-1969: (1-6) Invocacions i permisos protocol·laris d’entrada.
(7-17) Sobre la temporada meteorològica
(18-26) “S’anyada”
(27-40) “Ses festes”
(41-77) “Temes variats”
(78) Moviment demogràfic
(79-82) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(83-96) “Des jovent”

Femenies, 1970-1971: (1-7) Invocacions i permisos protocol·laris d’entrada.
(8-19) Sobre la temporada meteorològica
(20-39) “S’anyada”. Inclou els preus del bestiar.
(40-54) “Ses festes”
(55-83) “Temes variats”
(84) Moviment demogràfic
(85-90) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.
(91-99) “Des jovent”

Femenies, 1971-1972: (1-8) Invocacions i permisos protocol·laris d’entrada.
(9-20) “Es temps”
(21-32) “S’anyada”. Inclou els preus del bestiar.
(33-42) “Ses festes”
(44-84) “Temes variats”
(85) Moviment demogràfic

(86-87) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

(90-103) “Des jovent”

Femenies, 1972-1973: (1-8) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

(9-24) Sobre la temporada meteorològica

(25-40) “S'anyada”. Inclou els preus del bestiar.

(41-50) “Ses festes”

(51-83) “Temes variats”

(84) Moviment demogràfic

(85-91) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

(92-105) “Des jovent”

Femenies, 1973-1974: (1-7) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

(8-21) “Es temps”

(22-39) “S'anyada”. Inclou els preus del bestiar.

(40-54) “Ses festes”

(55-80) “Temes variats”

(81) Moviment demogràfic

(82-84) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

(85-103) “Des jovent”

Femenies, 1974-1975: (1-7) Invocacions i permisos protocol·laris d'entrada.

(8-18) Sobre la temporada meteorològica

(19-40) “S'anyada”. Inclou els preus del bestiar.

(41-54) “Ses festes”

(55-87) “Temes variats”

(88) Moviment demogràfic

(89-91) Presentacions i invocació final a Sant Antoni.

(82-104) “Des jovent”

Finalment, hem de tenir en compte les cançons arreplegades per Rafel Ginanard al *Cançoner popular de Mallorca* (1966-71) que Jaume Guiscafrè ha identificat com a cançons corresponents a qualque argument perdut (2000: 121). Són les següents:

Tom II, p. 129, cançó 8.

Tom II, p. 137, cançó 138.

Tom II, p. 137, cançó 147.

Tom II, p. 138, cançó 163.

Tom II, p. 149, cançó 1.

Tom II, p. 169, cançó 327.

Tom III, p. 184, cançó 19.

Tom III, p. 186, cançó 45.

Tom III, p. 186, cançó 47.

Tom III, p. 186, cançó 50.

Tom III, p. 188, cançó 64.

Tom III, p. 189, cançó 90.

Tom III, p. 189, cançó 94.

Tom III, p. 190, cançó 97.

Tom III, p. 190, cançó 98.

Tom III, p. 190, cançó 104.

Tom III, p. 190, cançó 107.